

Fynne deelt zijn verhaal 1-De maatschappelijke norm

Mijn naam is Fynne, ik kwam eerder al in aanraking met de psychiatrie. Ik werd beschreven als een probleem door de tijd heen. Op een gegeven moment was volgens de mensen de maat vol en moest ik praten met mensen van de psychiatrie om mijn stoornissen op te lossen. Ik vraag me af of ik zelf iets kan doen aan die stoornissen. Of dat die stoornissen komen door hoe de mensen in de wereld het maken voor mij en hoe dat kan uitwerken. Zij wilden ook dat ik opgenomen werd in een kliniek en dat is gebeurd. Het commentaar op hoe ik was gaf vorming, dat dan weer wel.

Alleen heb ik de problemen als heel anders ondervonden

en kon er dus weinig aan doen. Mensen beleven mij sinds de opname totaal anders. Voor mij is het belangrijk dat jij zelf als eerste de problemen toegeeft en ze ook ziet en begrijpt. Met een duidelijke oorzaak en ook als een zaak die moet veranderen. Het oplossen van psychische stoornissen, zo heb ik begrepen, is het hoofddoel van de psychiatrie. Maar dit zijn dus mensenrechten en hoe het hoort te gaan, niet bij iedereen is dat momenteel zo. Het is daarom zaak om mensen zo goed mogelijk te helpen met het verwerken van dingen en dat jouw stoornissen, hoe groot ze ook zijn of worden gemaakt, worden begrepen. Voor mij heeft dat veel te maken met de samenleving en de weerbaarheid in het dagelijkse leven. Ik ga dat hieronder proberen uit te leggen.

De samenleving volgens mij

Het leven bestaat nog echt steeds uit werken van negen uur s ' ochtends tot vijf uur in de middag. Voor de tweede wereldoorlog bestond het leven wat we nu leven nog niet. Pas nadat de dictatoriale politieke ideologieën en de nazi's verdreven werden, kwam het Westerse leven. Globalisering verspreidt de Westerse vorm van leven. De globalisering heeft gemaakt dat veel meer verschillende soorten mensen werken aan hetzelfde. Uiteindelijk gaat het erom dat het werk zo goed mogelijk verdeeld wordt en de dienst zo goed mogelijk geleverd. Door de globalisering gaan mensen sneller aan projecten werken. De projecten worden steeds vaker gespreid over verschillende landen. Dit en automatisering maakt immigratie en emigratie zodanig anders dat mensen kunnen blijven werken zoals ze gewend waren in hun eigen regio.

De maatschappij bestaat uit een aantal sectoren

en, nog belangrijker, wordt vorm gegeven door verschillende mensen met verschillende taken. Het belangrijkste is dat men toch wat doet en de taken enigszins vervult. Rechten, plichten en wetten zijn er voor iedere burger om je werk altijd onder bepaalde voorwaarden te kunnen doen. De vraag is echter hoe mensen de orde handhaven. Het antwoord daarop is: Justitie. Het leven is ongelofelijk divers en zo zijn er situaties die je moet kunnen weerstaan. Je hebt de verplichting je eigen vermogens zo goed mogelijk te gebruiken in al deze situaties.

Het verwachtingspatroon van de burger staat al vast

maar het verandert afhankelijk van waar je bent, want de wetten zijn anders, rechten zijn niet hetzelfde en mensen hebben totaal verschillende plichten in verschillende landen. Je eigen plichtsbesef stelt je meestal in staat om je aan te passen aan de regels van het land waar je je bevindt. Plichten en voorschriften hoe je je moet gedragen in een land onder bepaalde omstandigheden. Toch is het zo dat niet elke wet of plicht van toepassing is op jou in de situatie. Maar ze kunnen toch wel invloed hebben in je leven. Elk recht is nodig, maar niet elk recht is op ieder moment door jou actief in gebruik.

Dit komt doordat niet elk mens bezig is vanuit alles wat kan

Maar het model van vele mogelijkheden inclusief repressieve maatregelen is wel echt nodig om te blijven kunnen functioneren. Dit betekent dus ook dat de zogenoemde dictaturen, tirannen of andere politieke autoriteiten je het zwijgen kunnen opleggen of gaan commanderen. Het blijkt dat ondanks de wens tot vooruitstrevendheid van de burger en zijn/haar leiders (regering, de gemeentes/burgemeester) er ook wel eens onverwachte wendingen kunnen opduiken ten gevolge van daden van de mens. Denk aan nazïsme, burgeroorlogen en dictaturen in Zuid- en Centraal Amerika of zoals meer in de actualiteit het simpelweg missen van informatie, essentiële informatie, om het handelen te ondersteunen.

Levenskwaliteit is toegenomen

Mensen kunnen niet alles tegelijk bestieren maar uiteindelijk is het zo gegaan dat ook in de landen met misinformatie (ik merk er niet zoveel van) de levenskwaliteit is toegenomen. De NAVO kwam en daarmee dus eerlijke Latijnse verkiezingen. We zijn het er hopelijk allemaal over eens dat actie inherent is aan leven, gerichte actie met een uitkomst. Alleen dat leidt tot betere levensomstandigheden.

Deze drie waarnemingen werden er uitgelicht omdat er verbanden gelegd kunnen worden met hoe de juiste richting hiermee is ingeslagen en hoe de loop van de geschiedenis dus gegaan is tot het heden. Hoe de toekomst eruit gaat zien in verband met deze actualiteit is voor mij nog niet waar te nemen. De mensen voor wie informatievoorziening belangrijk is, kunnen bepaalde werkzaamheden niet verrichten omdat ze niet op de hoogte zijn van de complete situatie.

De oorzaak kan zijn dat anderen het simpelweg niet willen

maar dus niets laten horen van hun bevindingen of overtuigingen, uit angst of om welke andere reden dan ook. Ik weet niet hoe hierop gereageerd wordt, maar ik ben hier dus echt fel op tegen. Hoe de maatschappij gevormd is, is onacceptabel.

Uiteindelijk zal volgens de loop van de geschiedenis waarover verteld wordt, de juiste informatie gegeven worden in een geschikte vorm, zodat er niets aan ontbreekt. Zo kunnen we vervolgens onder bekende omstandigheden het juiste doen. Toch is het zo dat je leeft in het nu, je leeft dus ook nog in de omstandigheden ten gevolge van het gedrag van een ander. Wat in mijn ogen dus echt niet kan. Dit hoort dus blijkbaar bij het leven en dien je te accepteren. Hoe dan ook, het betekent niet dat je alle aanzet en motieven hoeft mee te nemen naar de toekomst.

Fynne deelt zijn verhaal 2- Alles meemaken met gevolgen

Dit vervolg gaat over wat ik als persoon heb meegemaakt tot nu toe, en wat maakt dat ik dingen zie zoals ik ze zie. Andere mensen hebben zich ermee bemoeid maar nu vertel ik mijn eigen verhaal.

In mijn leven heb ik veel meegemaakt. Het was echt wel op individueel niveau, er is niet zoveel gebeurd op globaal niveau in mijn leven dat mij en mijn omgeving verbindt. Toch merk ik aan van alles dat er wel heel veel verbintenis is in de wereld. Verder merk ik dat mensen zelf de gebeurtenis zijn. Hoe dan ook doe ik dingen voor mensen, die mijn voorouders niet deden.

Ik heb veel problemen op dit moment met mensen en hoe ze zijn, maar uiteindelijk niet met de wereld. Ik kom daar niet altijd uit en het moet maar zo. Ik heb hoop voor de toekomst. Ik hoop dat de manier waarop de toekomst zich gaat ontfouwen, als 'goed' kan worden beschreven. In dit stuk probeer ik mijn gedachten te verhelderen over wat er aan de hand is met mij en de wereld.

Ik ben geboren in de jaren 1990 en kreeg de naam Fynne

Het leven in de jaren 1990 en nu is niet met elkaar te vergelijken. Van het soort leiderschap in de politiek tot het type productie van het kapitalistische systeem waar in ieder geval ik in zat toen ik geboren werd. Het communisme, min of meer een politieke ideologie die verdeeldheid benadrukt, droeg in de loop der jaren bij aan een ander soort kapitalisme.

Mensen waren toen ik geboren werd minder bezig met het voortbrengen van producten, en meer met de werkprocessen vrij te maken van alles wat communisme is en doet. Uiteindelijk kwam daar een product uit en dat was goed. De politieke sferen waren hierop georiënteerd en ook werkprocessen waren vrij van deze verschijnselen. De mensen uit het kapitalisme waren anders en wilden anders leven. Hierom kwamen conflicten er is ook een oorlog geweest.

Binnen rap tempo zijn dingen voor mij, terugkijkend, veranderd

Vanaf de beginjaren van de 21ste eeuw zijn mensen met andere zaken bezig. Persoonlijk vind ik dat de processen van mijn jeugd nog gehanteerd moeten worden. Communisme is namelijk al weg, maar communisten zijn dat nog absoluut niet. Toch wordt men hier amper op gewezen in de huidige cultuur. Er was hier oorlog om, het is nu gewoon een aanhoudend probleem.

Waar ik met name over inzit is dus wat er met mij gebeurd is vanaf het moment van deelname in het serieuze maatschappelijke systeem dat je maakt tot een werkende burger. Zeg maar dat wat iedereen moet meemaken. Dus de beginjaren van je basisschool. Ik zie niet dat zij die beginjaren hebben meegenomen in het stelsel. Maar ik ben wel het soort mens dat dat heeft meegemaakt. Dus dat zou wel moeten worden meegenomen.

Ik kan verder ook niet geloven dat dit niet wordt behandeld. In geval van een groot conflict als de koude oorlog kan ik me niet voorstellen dat in ieder geval ik ook niet op mijn eigen benen kan staan, maar niets heb om op terug te vallen. Vanaf een zekere leeftijd weet ik dus dat het leven post-oorlog anders nageleefd moet worden dan als voorgeschreven staat, de leiders voorop. Ik kom tot de mening dat dit dus echt heel gevaarlijk is, zeker als je nog leeft met de gevolgen van toen.

Het is immers zo dat de gevaren van toen er ook nu nog zijn

Toen ik ouder werd, maar nog wel in een beveiligde sfeer verbleef en alles kon verwerken en zo het leven kon leren kennen, vond ik dat de mensen die toen werkten luisterden en meewerkten. Maar dat ze wel totaal anders uit die tijd zijn gekomen dan de mensen die zich op een globaal podium als leider hebben bevonden.

Vandaag de dag sta ik er wat anders in dan dan toen, ook omdat het contact met elkaar anders is. Je kwam er achter dat mensen nooit gedaan hebben in hun leven wat zij moesten doen. Het is te merken, terugkijkend op hoe de tijd in dat systeem gegaan is. Overal ter wereld ben je op je achttiende los, ook ik was dat. De vraag is dan of je leven dan wel of niet stopt. Het is niet te merken dat zij doorgaan zo te leven als hoe ze geleerd is.

Wat ik zie is dat kinderen van mijn generatie hetzelfde doen als die mensen toen met de koude oorlog

Zodra het is afgelopen stoppen ze per direct. Ze hebben enkel meegedaan en meegelopen met de leiders van toen. Ook van onze ouders zijn de leiders van toen totaal niet meer betrokken. Van de mensen uit die tijd, die ons toen droegen, hoor je niets meer, in ieder geval niet in de rol met de effecten die ze toen hadden. Waardoor ze leidend waren. Hoe serieus zijn ze nog, terwijl ze de status van toen nog aanhangen.

Mensen in een gunstig werkklimaat zie ik op een andere manier dan mensen die zich daar niet in bevinden. Toch staat het in de publieke sector nog niet ter discussie hoe belangrijk dat is. Tot nu toe is de vraag wel gekomen waar mensen als ik nou horen te werken. De vraag is echter of de rassenkwestie, betreffende wat voor soort mens je bent, ook onderdeel is van deze kwestie. Ik bedoel hiermee dat niet ieder mens hetzelfde is, maar dat sommige mensen wel degelijk een ander soort mensen zijn, omdat ze op een andere manier ter wereld zijn gekomen. In de ecologie kun je dieren heel goed onderscheiden, maar er zijn ook dieren die erg op elkaar lijken volgens de Latijnse taal, zoals de Tijger (*Panthera tigris*) en het luipaard (*Panthera pardus*). Maar dit wordt niet toegepast op mensen. Mensen leven niet in het ecosysteem, maar als het daar niet gebeurt, gebeurt het ook niet in de samenleving. Het is van belang dat mensen taken krijgen die horen bij wie ze zijn als mens.

Mensen kunnen wel door zo, maar de vraag is of dit zo door moet gaan

De menselijke samenleving komt wel van dat systeem, maar evolueert toch anders. Nu is het de vraag hoe mensen omgaan weer met informatie, en in hoeverre het gebruikt wordt. Al met al is het leven van toen niet veel veranderd maar de mensen wel. Komt dat door de

gebeurtenissen op aarde, ik kan ze nog tellen, of doordat er andere mensen mee zijn gaan tellen?

Fynne deelt zijn verhaal 3-Luisteren en doorgaan

Het leven staat er bij mij niet zo goed op nu, ik zit in een problematische situatie. Het blijkt, dat het leven niet verder kan zo. Ik kan niet zoveel doen nu, mijn effect op mensen is niet zo groot. Tenminste ik zie niet zoveel van mijn werk terug bij mensen die mijn naasten zijn. Het probleem is niet groot maar beïnvloedt toch zowat de hele wereld voor mijn gevoel.

Waar het mee is begonnen weet ik niet, wel weet ik dat mensen hiermee aan de haal zijn gegaan, met deze kennis van onderkenning van al het slechte in het hoofd.

Mijn leven tot zover bestond uit niet zo heel veel

Naar school gaan, sporten en vanuit je eigen geschiedenis, zowel culturele als biologische, met andere mensen omgaan. Daarmee vulde ik mijn dagen, begin eenentwintigste eeuw. Vrijheid kwam voor mij met levenservaring: leren wat te doen en leren omgaan met de situaties. Keuzes maken hoort ook daarbij. Naarmate ik ouder werd mocht ik meer. Mensen uit de vorige generatie, die een rol bij dit proces hebben gespeeld of betrokken zijn geweest zijn hierbij van groot belang. Zo is dat ook bij mij gegaan, zij leiden immers en brengen situaties voort en brengen je in situaties waar ik anders niet in had gezeten.

Wie zij zijn en daarmee ooit waren, is echter nooit tot mij doorgedrongen

Ik heb nooit een schets gekregen van hoe die mensen van de vorige generatie zouden zijn geweest. Ik hoor verhalen hoe het leven toen was, maar verhalen met verschillende oorsprongen die er zijn kun je niet samen in verband trekken, de bedoeling is dat alle verhalen wel ooit samen zullen gaan. Toch hoeft dat niet voor de toekomst. Ik heb al een beeld van hoe deze generatie is groot gemaakt, afhankelijk van met welke geschiedenis zij te maken hebben gehad. Tweede wereldoorlog-geallieerd, Warschau pact of herstellende van Facisme.

Ik kom uit de jaren 1990 en het is duidelijk dat wij al mogen werken, naast mensen uit de jaren vijftig, zestig en zeventig

In het Westen waren er hele strikte regels en hele strenge voorschriften in verband met de zogenoemde koude oorlog. Mensen moesten afgescheiden leven en de Sovjets kennende was er ook geen andere optie. Aangezien deze mensen vanuit hun politieke standpunten duidelijk geen toekomst konden maken. Mensen die in oorlog groot zijn geworden maken andere dingen mee, dan ik, die in een relatief vreedzaam tijdperk groot werd. Toch is vandaag de dag dit opgroeien gelijk aan het eerdere opgroeien. Het is niet zo moeilijk, iedereen op eigen

schaal maar in dezelfde functie. Mensen mogen doen waar ze voor betaald worden, maar hebben dezelfde verantwoordelijkheden als degene in een andere schaal. Ik weet niet waar deze oorkonde en toestemming vandaan komt, maar het zegt alles over hoe mensen invulling geven aan verscheidene rollen in de maatschappij.

Ik weet dat dit probleem niet behandeld wordt of beschouwd wordt als een probleem

De koude oorlog is gewonnen doordat het Westen, alleen het Westen, de concurrentiestrijd met ze aanging en meer voort kon brengen uit haar systemen dan de Sovjets. Dit gaat dan om het uitvoeren van leiderschap, maar dat nu die strijd niet meer gevoerd wordt. Het productiegetal is minder belangrijk. Misschien wel zodanig minder belangrijk, dat de staat niet meer te herkennen is als het pact dat tegen de politieke ideologie van 'communisme' is gegaan. De discipline en eisen die gesteld zijn aan de Westerse mensen van toen zijn niet meer door mij terug te vinden in de mensen of de staat. Ligt dit aan de leiders van toen, de leiders van het volk, of hebben hun kinderen het laten hangen. Hoe gaan wij hiermee om en hebben we het vermogen om hiermee om te gaan.

Educatie is in de westerse wereld een hoog aangeschreven begrip

Maar weet je de waarden die je vormt door de oorlog? Waarden gaan mee door alle tijden, de gevormde waarden die zouden moeten zijn in het volk zijn er niet. Betekent dat dat de mensen ze hebben gelaten voor wat ze zijn of dat het niet gegaan is zoals het is verteld? Betekent dit dat mensen deze waarden hebben of dat mensen op onmogelijke wijze iets naleven? De staat heeft deze waarden wel, maar als er niets terecht komt van wat er gedaan moet worden, dan wordt het een lastig verhaal.

Ik kan me niet voorstellen dat mensen waarmee ik opgegroeid ben hierop weten te reageren, ik in ieder geval niet.

Wel kan ik naar hen kijken, ook de jaren 40 en de jaren 30, met de vraag wat ze allemaal gedaan hebben en niet naleven. Immers: waarden niet terug zien kan als mens zijnde niet. Vanwege het erkennen van grondbeginselen, ter waarde van de eindbeoordeling van hoe het leven in de staat gaat. Grondbeginselen in volgorde zijn belangrijk, maar welke volgorde is afhankelijk van wat je belangrijk vindt. Wat je meemaakt als mens vormt je verder.

Hierop kom ik uit, dat het leven hoe het nu gaat ophoudt. Wij kunnen het niet overnemen, leid ik af uit de reactie die ik zie bij mijn generatie. Wij zijn een dragende werkkraft, maar als je hier niet op kan reageren, betwijfel ik dat. De ouderen weten hoe dit leven eruit hoort te zien, ook weten ze hoe groot de afwijking nu op dit moment is. Ik weet hoeveel er hier aan gedaan wordt. Maar dus ook hoeveel toekomst er nu nog zit in de wereld. Het enige wat kan is dat er nu een nieuw tijdperk aanbreekt, maar die vruchtbaarheid identificeer ik nog niet.

Fynne deelt zijn verhaal 4-Waarheid tot geluk

Dit gaat over de mensen die wat kunnen bereiken door wat te doen. De mensen van nu zitten me vaak tegen. Ze houden de wettelijke orde niet aan, en overtreden begrippen als vrijheid van interpretatie. Ik kan niet alles vrij tot me nemen en op basis van kunde alles doen. Toch is het voor mij okay, ik kan leven met die mensen, maar kunnen ze dat ook met mij. Mensen zeggen niet zo veel meer, op de radio en op TV hoor ik weinig mensen praten. Ik doe dat dus wel.

Nog niet zo lang geleden

kwam naar buiten hoe mensen nu tegenwoordig in het leven staan. Nu op de radio en andere media hoor je weinig mensen meer over hunzelf in het leven van andere mensen. Is wel eens anders geweest. Mijn vraag is niet zo moeilijk: wat kan ik doen voor jou? Eigenlijk is dat het enige wat voor mij belangrijk is. Doordat te weten, en te realiseren dat er heel weinig is wat je voor iemand anders kan doen, valt heel veel verplichting weg. Het gaat er uiteindelijk om dat mensen zich beter kunnen maken, maar dat gebeurt niet zomaar. Ook al word je beter, je moet je leven vervolgens aanpassen, dit betekent dat je een aantal dingen niet meer laat gebeuren, dat dingen niet meer gebeuren en jij anders moet handelen. Je koopt er niets voor als dat niet gebeurt. Het land reageert op deze instelling, overal.

Mensen leven in een samenleving, maar blijven gewoon leven op aarde en die samenleving moet homogeen gaan met de aarde. Dit betekent dat een aantal zaken niet kunnen, bijvoorbeeld oorlog mag niet gebruikelijk worden en bij land verbouwen moet je het doen op je eigen grond.

In een samenleving leef je met elkaar

maar heb je een eigen leven maar zijn anderen deelgenoot van dat. Mensen reageren op elkaar, ook hebben ze interactie. Wat dit betekent is dat je effect hebt op elkaar, maar dan zijn er wetten en gebruiken om dit in goede banen te leiden. Hierom is orde zo belangrijk. De bedoeling is dat mensen het leven zo aan elkaar aan het aanpassen zijn dat het leven leefbaar wordt voor iedereen, zelfs degene die het leven onmogelijk hebben gemaakt. Mensen leren en na geleerd te hebben met vertrouwen kunnen ook zij het anders doen. Hoe gaat het dan anders, met al het genoemde kun je gewoon zo je ervaringen veranderen.

Ook hier gaat het er om dat je puntsgewijs iets aanbrengt waardoor het leven mee gaat op aarde. Ook nu weer, kan ik oprecht niet mee met een aantal trends, omdat ze dus buiten deze theorie vallen. Het verschil is alleen, dat wat ik hier boven beschrijf altijd geldig is en dat deze trend dus ophoudt. De wiskunde is niet zo moeilijk: het gaat niet samen. Het is daarom belangrijk dat als je iets in de situatie wil, je erachter komt wat er nou daadwerkelijk gebeurt. Soms is dat erachter komen wat er is gebeurd in het verleden. Ook weer als het hier niet samen meegaat heb ik er grote problemen mee, maar mijn vraag is dan wat is hier mis mee. Het is dat van hun niet en kan dus niet.

Op deze waarheden kun je bouwen

en op je echte kwaliteiten kun je door, met als doelstelling dus je ervaring anders maken. Er valt niet zoveel meer uit te leggen, het is zo gegaan. Hiermee wil ik zeggen dat mensen dus hiermee daadwerkelijk verandering kunnen aanbrengen. Het is zo belangrijk in het civiele leven om onderhouds- redenen. Je onderhoudt hiermee de staat ten overstaande van het menselijk niveau en het gaat mee. Nogmaals, dit is niet een overtuiging maar dus een constatering die weergeeft dat het leven dus meedraait met iets, net hoe de aarde om de zon draait. Er zijn zoveel zaken in mijn leven gebeurd, die dit tegenspreken en invloed hebben, maar ik kan een weerwoord bieden. Hier ben ik dankbaar voor

Fynne deelt zijn verhaal 5-Het onverwachte als tussenkomst

Ik ben nog niet zo oud, in mijn vorige stukken heb ik alles gedeeld over wat ik weet en zag betreffende het leven van ons in de maatschappij. Met ons bedoel ik de mensen die ongeveer net zo oud zijn als ik, en hetzelfde hebben meegemaakt, doordat de globalisering ervoor heeft gezorgd dat we in een soort gelijk systeem zaten. Wij in het westen kunnen ons ook naast Chinezen, Chilenen of Afrikanen leggen en vergelijken hoe het met hen gaat. Toch gaan wij totaal anders om met onze medeburgers, waar onze ouders veel aandacht hebben besteed. Wat belangrijk is, heb ik begrepen. Of toch niet.

Mensen, ik hoor bij een generatie

waar ik van mijn jeugd nog amper wat terug zie. Ik ben geboren in de jaren 90 als velen, maar hoe mensen waren en hoe je kon werken in mijn levensfase tot nu, zie ik heel weinig nog. In die tijd had je nog de keus om extra aanbod te krijgen als je iets niet begreep en ook had je het recht je je stem te laten horen, er was interactie mogelijk in gebieden waar gebeurtenissen plaatsvonden met andere mensen. Dat is allemaal weg. Wat niet weg is, is het torenhoge niveau waarop gepresteerd moet worden. Wat jullie merken is er een verschil is met hoe wij toen waren, dat komt omdat we meedraaien of mee moeten doen met dus de mensen uit de jaren 60 of 70, soms 50. We krijgen allemaal loon, en zitten in een systeem dat voor ons ontworpen is. Op basis van voorwaarden die door hun gezet zijn. De vraag is echter, afgaande op wat er toen gebeurd is, of dat wel op zijn plaats is. Horen wij dat zelf niet te doen. Iedereen van mijn leeftijd, heeft min of meer hetzelfde meegemaakt: opstaan, naar school weer thuis, wat voor jezelf doen en eten. Naarmate je ouder werd kwamen er meer verplichtingen bij, absoluut geen verantwoordelijkheden. Als burger echter wat die ervaren mensen weten dit, wij niet, wat betekent dat? Wat weten we nou van het bestaan dat we hebben in dit systeem, het systeem van lenen, zaken doen met banken en kennisoverdracht of uitvoering. Als er in de opleiding die we nu hebben, totaal geen vorm van verantwoordelijkheidsbesef voor de pupil, wij dus, wordt gemaakt. Weten we wat gaat komen en wat goed is? Weten we wat we kunnen om met de situatie te dealen? Weten we het juiste te doen zoals het hoort te gaan? Mijn

antwoord is, ik wel, maar niet iedereen heeft deze toetsing. Het betoog is al wel gehouden, de beschouwing hoe ons leven zo geëvolueerd is komt er niet.

Mensen weten wat ze doen, ook in hoeverre het mag

Ik zie heel veel dingen die in de twintigste eeuw besloten zijn, heel fout zijn geweest, maar nog steeds aan de orde van de dag zijn, die ook zo moeten worden opgelost. Niet iedereen was hetzelfde die in de jaren 90 geboren is, er waren kuddes met mensen, ik tel er 3. Die alle 3 onder de zelfde omstandigheden anders waren. Ik ben mid-jaren 1990. Dit komt doordat wij serieus andere ervaringen hebben en daardoor anders zijn. Er is heel veel veranderd door de jaren 90, hoe onze ouders zich vertegenwoordigden was anders, de koude oorlog was over, de Sovjet Unie viel uit elkaar, de Amerikaanse president Bill Clinton werd afgezet, wat een heel belangrijk proces verstoorde en misschien nog wel het belangrijkste mensen veranderden omdat wij er waren. Je merkt dat hoe in korte tijd het materiaal dat verspreid werd via de media totaal anders was als voor de kinderen in de jaren 80. Mij is dit allemaal niet uitgelegd toen ik een baby was. Ik heb het zelf ervaren, maar alles wat ik hier boven beschreef heeft bijgedragen aan hoe het nu gaat bij ons.

Ik weet niet of dat helemaal de bedoeling is

maar nogmaals naar wat ik nu weet horen wij niet ons bezig te houden met zaken omtrent die grote gebeurtenissen. Doordat wij andere mensen zijn gebleken als die ervoor zijn gekomen, omdat wij een totaal andere orde hebben en toen wij de kans kregen met onze leeftijdsgroepering om te gaan, wij deze hebben gehandhaafd en een totaal ander zicht waren dan toen. Wat kan, maar wat niet kan is dat je vervolgens doorgaat met het gene wat je denkt te doen en die orde waar jij in leeft laat gaan. Het is namelijk zo dat wij geen ervaring hebben hierin en niets wijs zijn geworden hoe die orde van de hogeren gaat, dus maar wat doen.

Zoals jullie merken heb ik veel meegemaakt

ook met mensen van mijn leeftijd. Ik heb nu een psychose en ben ook opgenomen geweest in de psychiatrie om me te laten behandelen. Ik begrijp niet waarom, maar wordt beoordeeld op een manier die ik niet begrijp, maar wat ook niet hoeft, ik ben psychologisch ziek. Denken gebeurt in je psyche en daar gaat het mis.

Het is een lastige tijd

omdat je echt niet kan praten met mensen om je heen, ook omdat je geen idee hebt wat nou het probleem precies is, met jou. Het probleem is dat mensen anders willen leven dan jij en je een te groot risico bent. Ik woon nu hier, maar ben Latijnse gronden gewend, wat ook kan, maar al die zaken die je moet weten om zo volwassen te worden ken ik niet. Nog steeds niet. Ik weet wat je moet hebben in de westerse wereld, maar doe niet mee aan de doorlopendheid van de eeuwige ontkenning rondom het wel of niet van de Westelijke burger, betreffende de relevantie in het bestaan.

Voor mij is het heel erg duidelijk wat wel kan en wat niet

ook zijn mijn normen en waarden die ik heb geleerd heel belangrijk hierin. Het gaat erom dat wat wat waard is en telt ook wordt meegenomen in het eindproduct. Ik ben klaar, ik weet niet of dit laatste door mensen waar ik het eerder over had, wordt begrepen of meegenomen. Ik hoop alleen dat het zichtbaar wordt dat ook ik een stem heb en dat ik afgaande op wat ik zeg ook steun heb.

Fynne deelt zijn verhaal 6-Doorgaan en het halen.

Mijn leven kende ongelooflijk veel conflicten, maar ik ben ze gaan doen op een andere manier. Ik weet niet waarom, maar ze wisten me altijd te vinden. Ik zei altijd wat, maar deed het dan wel. Ik hoefde niet altijd mee te gaan in wat anderen wilden. Uiteindelijk ben ik zo geworden. Ik heb wel een psychose moeten meemaken vanwege mijn keuzes. Toch kan ik zo door en het feit dat ik dit allemaal kan zeggen en overdragen is voor mij al heel wat. Het gaat pas tellen als het ook daadwerkelijk wat doet en je wat ervaart.

Eigenlijk is het leven van nu voor mij niet zo verassend, je werkt aan iets; maakt het officieel of brengt het naar buiten en de wereld gaat er mee aan de haal. Wat er uiteindelijk mee gebeurt is het tweede. Het gaat er dan om in welk proces het dan terecht komt. Welk proces is afhankelijk van welk soort mens het te zien krijgt. Ook is het zo dat uit het proces altijd weer iets komt.

Aan de hand van operationele informatie

kun je tot die vaststellingen komen en alle uitkomsten beoordelen en veroordelen en zo op je niveau constructief werken om nog betere resultaten te behalen. Of ik uiteindelijk tevreden ben, ligt aan de opdracht. Als de opdracht afgemaakt is en je antwoord zichtbaar effect heeft op mensen of de uitvoerende lichamen van de wereld, dan heb je het goed gedaan. Wel moet het een goed effect zijn, anders kan het niet. Of liever gezegd: het kan wel, maar je kan er een conflict om krijgen. De afgelopen jaren heb ik amper conflicten meegemaakt tussen mij en mensen van mijn leeftijd, maar je gaat minder met elkaar om en de diversiteit tussen mensen betreffende leeftijd is veel hoger dan toen. Toch weet ik dat ze er zeker wel zijn geweest. Welke onderwerpen aan de basis lagen voor deze conflicten tussen ons, weet ik niet. Was niet bespreekbaar.

Ik ben echter niet zo, alles moet bespreekbaar zijn wat mij betreft, ook je levensaspiraties. Zo niet, dan als het ons alsnog aangaat, krijg je inderdaad een conflict.

Ik kan veel zeggen, maar ik weet ook hoe je veel kán zeggen

Uiteindelijk gaat het erom dat alles wat je zegt ook daadwerkelijk verwerkt wordt, maar nog belangrijker is dat mensen ook wat zeggen. Dat meerdere mensen hetzelfde kunnen leveren in dat proces. Je moet je eigen mensen vinden en zo er naar werken, dat is je beginpunt en dan kun je zo doorgaan om het te halen.

Je kan succesvol zijn - zoiets kan je bijvoorbeeld meten aan de hand van inkomsten. Ik doe dat niet, ik meet succes aan de invloed die je hebt gehad op mensen en de operationele lichamen van de wereld. Er is veel te doen nu in de westerse wereld. Er zijn tal van problemen die nu opgelost moeten worden, maar elk werelddeel heeft nu zo zijn methodes, je moet ze zien te leren en het er zo mee doen. Grote problemen moeten zo worden opgelost en uiteindelijk moet er de wil zijn om het te doen. Als je de enige bent gaat het niet. Je moet andere mensen zo ver krijgen je te steunen in je doel en hun hun werk te laten doen en zo bij te dragen dat we samen de operatie kunnen volbrengen.

We weten de erfenis niet.

Ik bedoel hiermee, dat we niet weten welke wereld we geërfd hebben van onze westerse ouders. Ook niet welke problemen wij nu dienen op te lossen. Het enige dat ik heb, is kennis dat geschiedenis je vormt en dat elk land zijn eigen geschiedenis heeft. Dat de mensen dus overall anders zijn en gescheiden worden door grenzen. Wat daarna allemaal komt maakt niet zoveel uit, maar het vertegenwoordigt wel kennis die begrepen moet worden.

Mensen met dezelfde geschiedenis kunnen zelf problemen oplossen, maar ieder volk heeft zijn eigen prioriteiten. Hier is al geregeld dat mensen met elkaar kunnen praten en zo gemeenschappelijk verder kunnen komen. Zij hebben de Verenigde Naties, voor ons in ieder geval. En ook organisaties als Unicef. Ik sta dicht bij de jeugd dan de NAVO en alle andere verdragen die gemaakt zijn om wereldorde te behouden.

Uiteindelijk is het de bedoeling dat iedereen bezig is om errors op te lossen

Hoe de wereld er uiteindelijk uit gaat zien weet ik niet. Je moet nu meedoen op functie met iedereen in het veld. Of ik het met deze opzet eens ben, maakt niet zoveel uit. Wat wel uitmaakt zijn de resultaten die je behaalt. Deze resultaten moeten goed zijn en dus effect hebben op mensen en operationele lichamen in de wereld, op zo een manier dat mensen echte verandering ervaren.

Fynne. *6 april 2022.*

